

Universitätsbibliothek Wuppertal

Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum Opera

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

Adversus Callippum

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1565)

His igitur patronis ascitis, cum sciant tantam in prom-
ptu esse maledicendi eis materiam, si quos conuictū
facere inuertamen in contentionem descendere, &
alicui maledicere non dubitant ij, quos impunitate
contentos esse oportebat. Atqui ut isti audaces sint
& iniurij: nemo magis in causa est quam vosmetipsi.
Ab oratoribus enim, quos scitis esse mercede condu-
ctos, sciscitamina, quales quique existimandi sint: nō
ipsi iudicium facitis. Quid est autem absurdius,
quā cum eos ipsos improbissimos ciuium existi-
metis: illos qui ab istis laudantur, bonos viros habe-
re? Proinde illi omnia suo arbitratu agant, & rem-
publicam tantum non sub præconem subiiciunt, & coronare quem ipsis visum fuerit, & non coronare
iubent: & suam auctoritatem plus valere volūt, quā
ædredta vestra. Ego verò vos moneo, iudices, ne stu-
dium & liberalitatem eorum qui sumptus facere vo-
lunt, oratorum auaricia condonetis. Alioqui doce-
bitis omnes, à vobis mandata munera quā vilissi-
mè administrare: & quā maximi conducere, qui
pro ipsis apud vos impudenter mentiantur.

ARGUMENTVM ORATIONIS
contra Callippum.

Lycon quidam Heracleota genere, Pasionis vtebatur
mensa. Is in Africam nauigaturus nummos reliquit,
eosque, ut Pasio viuens dicebat, ut Apollodorus nunc dicit,
Cephisada reddi iussit. Callippus autem eos sibi donatos
esse asserit, ut & amico, & omnium Heracleotarum procura-
tori. Mortuo Lycone, pecunia Cephisada redita est,
Callippus dati damni actione instituta, persuadet Pasioni,
ut rem Lyfithida arbitrio permittat. Is Pasionem viuente,
nihil pronunciat. Eo mortuo rursus Apollodorus in ius
vocat eadem de re Callippus: rursusque petit, ut Lyfithidem
arbitrum sumat. Apollodorus arbitriū admittit: sed ad magi-
stratum de Lyfithide refert, ut is iuratus pronunciet: quō
minus arbitrium Callippo condonet. Lyfithides autem iniu-
ratus pronunciat, damnato reo. Quare Apollodorus ab ar-
bitrio ad iudicium appellat.

DEMOSTHENIS
ADVERSUS CALLIPPVM ORA-
tio, Hieronymo Vvolfo interprete.

Aduersa-
rium per-
fringit, &
ut hæc con-
trouersia
cōfata sit
exponit.

NON est res vlla molestior, Iu-
dices, quā cum vir autori-
tate præditus & eloquens men-
tiri audet, ac testibus abundat.
Ium enim reis necesse est, non
de re tantum dicere, sed de
ipso etiam aduersario: propter exultationem
ei fidem non esse habendam. Nam si hunc morem re-
cepteritis, ut eloquentibus & auctoritate præditis plus
credatis, quā imbecillioribus: is mos in ve-
stram ipsorum perniciem cedit: Oro igitur vos,
ut si quod vnquam negotium ipsum per se diu-
dicatis, animis in neutram partem propensi, nec
reorum, nec acusatorum, sed ipsam iustitiam in-
tuentes: ut nunc etiam ita pronuncietis. Rem au-
tem ab initio vobis narrabo. Lycon Heracleota,
Iudices, is de quo etiam iste loquitur, mensa pa-
tris mei vtebatur, ut & alij mercatores: hospes A-
ristonoi Decelensis, & Archebiadae Lamprensis,
homo prudens. Is nauigaturus in Libyam, rationi-
bus cum patre meo subductis coram Archebiadae &

ἀλλοι ἔμποροι ἕξενος μὲν ἂν ἀρεῖσθω τῶ δυνελλεῖ, καὶ ἀρχεβιάδῃ τῶ λαμπαρεῖ, ἀνθροπος δὲ σάφροσι
ἐπειδὴ ἐμπλεῖν ἤμελλεν εἰς τὴν λιβύην, δελορησάμενος πρὸς τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν, ἐναντίον ἀρχεβιάδου καὶ

A τοῖς σωματοφύλακας αὐτοῖς παρεσθίας μὲν οἱ, καὶ τοσαύ-
τῳ βλασφημίᾳ εἰδότες ἔσαν καὶ αὐτῶ τοῖς βελομέ-
νοις τί λέγειν φάσκον, ὁμοῦς εἰς λόγον ἠξίωσαν καὶ ἄσπασ-
τα κακῶς τὴν ἐτόλμησαν εἰπεῖν, οἷς ἀγαπητὸν ἦν μὴ πα-
ρασι κακῶς αὐτοῖς, τὰ τοῖνυ τοῖς ἀδικοῖς εἶναι ἡθε-
σεῖς, οὐδ' ἄνευ ὑμῶν εἰσὶν αἰπάτεροι. καὶ γὰρ τὸν λεγόντων
οἷς ἴσα ἔστι μισθὸς τὰ τοῦ πατρὸς τοῖας, πυνθύνεσθε, ποῖον τὴν
ἔμεσον δὲ νομίζω, καὶ αὐτὴ θεωρεῖτε. καὶ τοῖς πῶς οὐκ ἀ-
τοπον τὰ τοῖς μὲν αὐτοῖς πονηροτάτοις ἢ πολλοῖς νομίζω
τοῖς δὲ ὑπὸ τούτων ἐπαγεμένους χρῆσοις ἠξείωσεν: καὶ γὰρ
τοῖς πάντας δὲ αὐτῶν ποιούμεται, καὶ μονοκλή ὑποκρηκός
πρωτοῦσι τὰ κοινὰ, καὶ σεφαιρῶν ὅν αὐτοῖς δοκῆ, καὶ μὴ σε-
φαιρῶν κελδοῦσι, κυριωτέρως αὐτοῖς τῶν ὑμετέρων δε-
γμοῦσιν καὶ διακρίνεται. ἐγὼ δὲ ὑμῖν, ὡς ἄνδρες ἀλλοτρίοι, πα-
ρανοῶ, μὴ ποιεῖν τὴν τῶν ἀναλίσκων ἐδελοῦσιν φιλοτιμίαν
ἐπιτῆ τῶν λεγόντων πλεονεξία, εἰ ἢ μὴ, διδάξετε πάντας
τὰ μὲν ὑφ' ὑμῶν πρὸς τὸν ἰσχυρῶς, ὡς ὁφείλεσθε διακρίν-
τοῖς δὲ ὑπὸ τούτων ἀειδίως εἰς ὑμῶς ψόδοι μὲν οἷς, ὡς
πλείους μισθῶσθε.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΚΑΤΑ-
ΛΙΠΠΩΝ ΛΟΓΟΥ.

Λυκων τις τὸ γένος ἠρακλεώτης, τῆ πατρίδος ἐξήντο πρὸς
πένη, ὅσα μὲλλον ἐπιπέσει εἰς λιβύην, κατέλιπε ἀργύριον
καὶ πασιωνί. ὡς μὲν πασιωνί ζῶν ἔλεγε, καὶ ἐπολλόδορος
λέγει γὰρ, ἐπιπέσει αὐτῷ ἐπολλόδορος καὶ πασιωνί, ὡς ἢ καλλίππος φε-
ρῆναι, ἐπιπέσει καὶ πασιωνί, φίλος τὸν πατέρα, καὶ πρὸς τὸν πατέρα
καλλίππος. ἐπολλόδορος ἢ τὸν ἰσχυρῶς, τὸ ἀργύριον ἀπέδωκε καὶ
πασιωνί. καὶ πασιωνί ἢ ὡς φησὶν ἐπολλόδορος, ἐπιπέσει τὸν πα-
τέρα, βλάβης αὐτῶν διὰ τὸν ἰσχυρῶς, τὸν ἰσχυρῶς τὸν πατέρα ἐπι-
πέσει ὡς τις πασιωνί ζῶντος οὐδὲν ἀπερίλυτον. ἐπολλόδορος
δὲ ἐπιπέσει, ὡς φησὶν ἐπολλόδορος λαγχάνει δίκην τὸ ἀργύριον καλλίπ-
πος, καὶ ἢ ἴσως πάλιν ἐπιπέσει τὸν ἰσχυρῶς, ὡς ἢ ἐπολλόδορος, τὸν
μὲν διακρίνω ἐδέξατο, πρὸς τὸν ἰσχυρῶς τὸν ἰσχυρῶς ἀ-
πέδωκεν, ἢ ὡς φησὶν, ὁμοῦς διέκρινε, καὶ μὴ κακῶς ἀπὸ διακρί-
σεως ἰσχυρῶς κατέλιπε. ὡς ἢ ἰσχυρῶς τὸν ἰσχυρῶς ἀπερίλυτον, καὶ κατέ-
κρινε τὸν ἰσχυρῶς, διότι ἐφῆσεν τοῖς ὅ ἐπολλόδορος, εἰς τὸ διακρί-
σειν εἰσερχομαι.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
Ο ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΠΠΟΝ

Καὶ ἐστὶ χαλεπώτερον οὐδὲν, ὡς ἄνδρες
δικασταί, ἢ ὅταν ἀνθρώπος δόξαν ἔχων,
καὶ δυναμὸς εἰπεῖν, τοῖς ἄλλοις
δοξῆται, καὶ μέρτυρον ὄψοι. ἀλλὰ καὶ γὰρ ἡ
δοξὴ τῶν φούρων, καὶ ἡ δόξα τῶν
ἄλλων μόνον λέγειν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀδίκων, ὡς
οὐκ εἰπὸς αὐτῶν δόξαν ἔχειν. εἰ γὰρ ἔδος κατε-
σῆσθε, τοῖς δυναμοῖς εἰπεῖν, καὶ δόξαν ἔχουσι πολλοῖς
πρὸς ἄλλους, καὶ τοῖς ἀδικωτέροις. ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς ἔσθε τὸ
ἔδος τῶν κατεσθαι ἀδίκων. δεόμεθα ἐν ὑμῶν, εἰ τὸ ἢ καὶ
ἄλλο πώποτε πρὸς ἄλλους αὐτὸ καὶ αὐτὸ ἐδικασατε, μηδὲ
μὴ ἔτερον τὴν γνώμην ἰσχυροῦσιν, καὶ τὴν τῶν δικασ-
των, καὶ τῶν φούρων, ἀλλὰ τὸ δικαίον σκεψάμενοι
οὐτὸ καὶ νῦν δεξινώμεθα. ἐξ ἀρχῆς δὲ ὑμῖν διηγήσομαι. Λυ-
κων γὰρ ὁ ἠρακλεώτης, ὡς ἄνδρες δικασταί, ὅσα ὅν καὶ αὐτὸν
λέγει, τῆ τραπέζῃ τῆ τῶν πατέρων ἐξήντο, ὡς ἄνδρες καὶ
φρασίον

Φρασίαν, ἡ δὲ ἀργύριον ὁ κατέλιπεν (ὡς ἢ τὸ
 ἀκρίβεια μὴ καὶ τετρακόντα δραχμῶν) ὡς ἐγὼ ὑμῖν
 πάλιν ἀκριβῶς ἐπέδειξω, κηφισιάδῃ δποδοῦμαι λέγων,
 ὅτι κοινῶς αὐτὴ εἴη ὁ κηφισιάδῃς ὄντι, οἰκῆτορ μὲν ὄν
 ἐν σκυρῶ, ἐν ἧ τῶ πατρὸς ἐφ' ἑτέρα δποδομῶν ἐμπορία.
 δεῖξαι δὲ αὐτὸν πρὸ πατρὸς ἐμῶν, καὶ συνησῆται τῶ ἀρχε-
 βιάδῃ καὶ τῶ φρασίᾳ, ἡ δὲ ἀκρίβεια, ἐπειδὴ ἦκοι ἐκ τῆ δπο-
 δομῆς, εἰδῶτασι ἢ πάντες οἱ ἔαπεζήτα, ὅταν τις ἀργύ-
 ριον πῶς ἰδῶται, δποδοῦμαι τῶ φρασίᾳ, ἡ δὲ ἀκρίβεια
 δεῖξαι τοῦτομα γράφειν, καὶ τὸ κατὰ λαὸν τῶ ἀργύριε, ἐπει-
 τα ὡς ἀρχεβιάδῃ τῶ δέῖν δποδοῦμαι δεῖξαι, ἐὰν μὲν γινώ-
 σκωσι τὸ ὄψιν τῶ ἀνδρῶ του ὡς ἐὰν δέη δποδοῦμαι, τοσοῦ-
 τον μῆτρον ποιῆν, γράφειν ὡς δέη δποδοῦμαι, ἐὰν ἢ μη γινώ-
 σκωσι, καὶ τούτε τοῦτομα φρασ ὡς ἀρχεβιάδῃ, ὅς αὐ μάλ-
 λι συνησῆται, καὶ δεῖξαι τὸ ἀνδρῶ τον, ὅν αὐ δέη κομίσασθαι
 τὸ ἀργύριον, τῆς ἢ συμβάσεως τοιαύτης τῶ λυκῶνι τού-
 τῶ, ὡς ἐπὶ δέη ἐκπλέοντα αὐτῶ, ὡς τὸν ἀργυρικὸν κόλπον,
 καὶ ἀκρίβειαν νέων, τὰ τε χημάτα καὶ ἀκρίβειαν εἰς ἀπίος,
 ὡς αὐτὸν τοῦ δποδοῦμαι δποδοῦμαι ἐρχεται ἐπὶ τὴν φράσιν
 καὶ λαμπρῶς οὐτοσι δέη, ἐφ' ἧ λυκῶνι ἠρακλειώτῳ εἰ-
 γνησικῶν; δποκεναμῆρου δὲ φορμίωνος τουτοῦ ὅτι
 γνησικῶν; ἀρα καὶ ἐρχῆτο ὑμῖν, ἐφη, ὁ φορμίων; ἀλλὰ
 φρασ πῶς ἐφ' ἧ; φρασ πῶς ἐφη, ἐγὼ σοι ἐφ' ἧ κείνος μὲν τῶ
 πελοποννησικῶν, ἐγὼ ἢ φρασ ἐνὸν τυγχάνω τῶ ἠρακλειώτῳ.
 ἀξίω δὲ σε δεῖξαι μοι τὰ γράμματα, ἢ εἰδῶ εἰ τι κατὰ-
 λαίπειν ἀργύριον ὡς ἀνδρῆς γάρ μοι ὄντι ἀπάντων ἠ-
 ρακλειώτῳ ἐπιμελεῖσθαι ἀκούσας δὲ αὐτῶ ὁ φορμίων, ὡ
 ἀνδρῆς δικασαί, ἐδειξεν δὲ δέη φρασ χημά. δεῖξαι τος
 ἢ αὐτῶ τὸ γράμμα τεῖον, ἀγαθῶς αὐτὸς καὶ ἄλλος ἐδειξαι,
 καὶ δέη γράμμα μὲν ἐν αὐτῶ, λυκῶν ἠρακλειώτης χη-
 λίας ὡς ἀκούσας τετρακόντα κηφισιάδῃ δποδοῦμαι
 δεῖ. ἀρχεβιάδῃς λαμπρῶς δεῖξαι τὸ κηφισιάδῃς ὡς φρα-
 σὶ ἀπάντων σιωπῆ, καὶ πλέον ἢ πῶς τε μιλῶν οὐδὲνα λόγον ἐ-
 ποιῆσαι, ὅτι δποδοῦμαι ἢ κηφισιάδου μὲ τῶ, καὶ
 φρασελθῶν φρασ τῶ φρασ, καὶ ἀπαυτοῦ τος τὰ
 χημάτα πατρὸς ἢ, ὡ ἀνδρῆς δικασαί, ἀρχεβιάδου καὶ τῶ
 φρασε, οἷς ὁ λυκῶν τῶ πατρὸς σιωπῆσσε καὶ ἐπέδωκε τὸ
 κηφισιάδῃν δεῖξαι ὅς εἴη, ἐπειδὴ ἔλθοι πατρὸν καὶ ἄλ-
 λων ὡς ἀκριβῆσας αὐτῶ τὰς ἀκρίβειαν μὴ καὶ τετρα-
 κόντα δραχμῶν, ἀπέδωκε φρασ ἐφ' ἧ. ὡς ἢ ἀληθῆ
 λέγω, τούτον ἀπάντων ὑμῖν τὰς μαρτυρίας ἀνωγνώσται.

Μαρτυρία.

Ὁ μὲν ἀληθῆ ἀπάντα εἶπον φρασ ὑμῶς, ὡ ἀνδρῆς δι-
 κασαί, τῶ μαρτυριῶν ἀκρίβειαν. φρασελθῶν ἢ συνησῆ
 γινώσκον φρασ τὸ πατέρα καὶ λαμπρῶς οὐτοσι ἐν αὐτῶ,
 ἦρετο αὐτῶν, εἰ ἦδη ἐπιδεδημηκῶς εἴη ὁ κηφισιάδῃς, ὅτι
 ἐπιγγραμμῶν εἴη δποδοῦμαι τὸ ἀργύριον, τὸ ὡς τῶ
 λυκῶν τῶ ἠρακλειώτου κατὰ λειφθῆν δποκεναμῆνε τῶ
 πατρὸς, ὅτι οἰοῖτο μὲν, εἰ μὲν τοῖ βυλοῖτο εἰς πειραῖα κατὰ-
 λαίπειν, τὸ ἀκρίβειαν εἰσοῖτο οἰοῖτο, ἐφη, ὅτι ἐστιν, ὡ πα-
 τῆρ, ὅς ἐφ' ἧ, καὶ μὲν τὸ δία καὶ τὸν δποδοῦμαι, ὡ δὲ δέ-
 μῆρα, ἐφ' ἧ φρασ φρασ ὑμῶς, ὡ ἀνδρῆς δικασαί, ἀλλὰ ἀ-
 τῶ πατρὸς ἦκουον, διηγῆσομαι ὑμῖν, ἐξῆς σοι ἐφη, ἐμὲ τε
 ὡ πῶσαι καὶ σε αὐτῶ μὴ δὲν βλαβῆσαι, φρασελθῶν μὲν γὰρ
 τυγχάνω τῶ ἠρακλειώτῳ βύλοιο δὲ αὐτῶ, ὡς οἶμαι ἐγὼ,
 ἐμὲ μάλλον τῶ ἀργύριον λαβεῖν, ἢ τὸν μέτρον ἀνδρῶ τον, καὶ ἐν σκυρῶ κατὰ κομῆσαι, καὶ οὐδὲν ὡς ἀξίον, συμβέ-
 βηκα ἢ ποιούτων π. ὁ λυκῶν τυγχάνει ὄν καὶ ἀπαυ, καὶ κληρονόμοι οὐδὲνα οἶκοι κατὰ λαίπων, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι.
 φρασ τὸ τούτῳ, ἐπειδὴ εἰς ἀργῶς κατῆλθε τῶ φρασελθῶν τῶ ἀργύριον τῶ χημάτα δε-
 δῶκεν, ὡ κατῆλθε μετ' αὐτῶ. οἷος οὐδὲ εἰμι καὶ ἐγὼ τὰ ἐνθάδε αὐτὸς ἀξίω λαμβάνειν ἠγροῦμαι γὰρ δίκαιοφ

A Phraſio: pecuniam, quam relinquebat; ei mandat
 (fuit autem ea ſedecim minæ, & quadraginta dra-
 chmæ, vt ego vobis quàm accuratiſſimè oſtendam)
 Cephifiadæ reddendam: qui ſocius ſuus eſſet, ac Scy-
 ri habitaret, ſed in præſentia propter aliam negocia-
 tionem abeſſet. Mandat etiam Archebiadæ & Phra-
 ſio, vt eum patri meo monſtrarent, & commenda-
 rēt, cum peregrè rediſſet. Solent autem omnes men-
 ſarij, ſi quis homo priuatus pecuniam deponit, quã
 alicui reddi iubet, ſcribere primùm nomen depofi-
 toris, & pecuniæ ſummam: deinde adſcribere, cui red-
 denda ſit. Quod ſi faciẽm norunt hominis cui ea red-
 denda eſt: id tantum faciunt, vt ſcribant cui ſit red-
 denda. Sin ignorant: inſuper eius etiam nomen ad-
 iiciunt, qui commendaturus eſt; & oſtenſurus homi-
 nem, cui pecunia eſt numeranda. Cum verò Lycon
 ea fortuna uſus eſſet, vt ſtatim poſt abitum; circa ſi-
 num Argolicum, & merces eius à piraticis nauibus
 exceptæ, Argos ueherentur, & ipſe ſagitta ictus occi-
 deret: Callippus ſtatim ad menſam venit, rogans;
 Lyconem Heracleotam an noſſent? Reſpondente
 Phormione, ſe noſſe, Nunquid vobis etiam uſus eſt?
 Ita, inquit, Phormio. Sed cur interrogas? Cur? Ego,
 inquit, tibi dicam. Ille obiit, ego verò procurator ſũ
 Heracleotarum omnium. Peto autem, vt mihi oſ-
 tendas tabulas, vt ſciam nunquid nummorum reli-
 querit. Neceſſe enim mihi eſt omnium Heracleota-
 rum curam habere. Quo audito, Iudices, Phormio
 ſtatim euertigido oſtendit. Oſtenſa tabula, ſolus ipſe
 eam legit, & nemo alius: cumque vidiſſet in ea ſcri-
 ptum, Lycon Heracleota M. D C. XL. Cephifiadæ
 reddendus: Archebiades Lamprenſis oſtendet Ceph-
 ifia ſem: tacitus abiit, & amplius quinque menſi-
 bus nullum verbum fecit. Cum autem Cephifiades
 adueniſſet, atque ad menſam accideret, & pecuniam
 poſtularet, & Archebiades ac Phraſius adeſſēt, quos
 Lycon patri commendarat, & Cephifiadem, cum ve-
 niſſet, patri oſtendere iuſſerat, quinam eſſet: præſen-
 tibus etiam alijs, annumeratas ei ſedecim minas &
 quadraginta drachmas, reddit Phormio. Hæc verè à
 me dici vt appareat, harum rerum omnium testi-
 monia vobis legentur.

TESTIMONIA.

Me verè omnia dixiſſe apud vos, Iudices, è testi-
 monijs audiuiſtis. Congreſſus autem logo tempore poſt
 cum patre meo Callippus in vrbe, rogat, num iam
 adueniſſet Cephifiades, cui inſcripta eſſet pecunia
 reddenda* à Lycone Heracleota relicta? Reſponden-
 te patre, opinari ſe: ſed ſi in Piræum deſcendere vel-
 let, certum ſciturum. Noſti igitur, inquit, Paſio, quid
 te rogēt? (atque ita me dij de quæ omnes amēt, non
 mentiar quicquam apud vos, Iudices, ſed quæ à patre
 audiui, narrabo vobis) Licet tibi eſſe in me beneficũ
 ſine vlllo tuo detrimento. Sum procurator Heracleo-
 tarum. Malis autem, vt opinor ego, me accipere pec-
 uniam, quàm inquilinum hominem, Scyri habitan-
 tem, & nihil. Tale autem quiddam accidit. Lycon &
 oibus eſt, & nullum hæredem domi reliquit, vt ego
 audio. Præterea, vt Argos per ductus eſt vulneratur,
 procuratori Heracleotarũ Argiuo, pecuniã ſecũ alla-
 tã dedit. In ea ſũ igitur & ego ſentẽtia, vt quæ hic reli-
 quit, mihi reddi oportere cẽſeam: idque equum eſſe

arbitror. Tu igitur, si forte illam nondum recepit, A dic me eam mihi vèdicare, vbi venerit Cephisiades. Sin recepit: testibus adductis petiisse, vt in medium proferretur, vel pecunia, vel is qui eam redegisset: & si quid velit auferre, id procuratori mihi esse erepturum. Quod cum dixisset: Ego, inquit pater, Callipe, gratificari tibi cupio (insanire enim, nisi cuperem) sic tamen, ne vel existimatio mea minuatur, vel ex ista re mihi quicquã periculi sit: ac dicere ista ad Archebiadem & * Aristonoum,arque ad ead ad ipsum Cephisiadẽ, mea nihil interest. Verum si oratione mea non mouebuntur, vt ista faciant: tute iam cum eis agito. Securus, inquit iste, esto Passio. Si volueris tu, coges eos hæc facere. Quæ igitur iste cum patre meo, pater autem cum Archebiade & Cephisiade, istius rogatu, & in istius gratiam differuit, hæc sunt è quibus hæc actio paulatim conflata est. Quæ me de patre audiuisse, isti sanctissimum dare iusiurandum volui. Ille autem, qui sibi fidem à vobis haberi postulat, vt vera dicenti, triennio interiecto, ex quo pater primum cum Archebiade, & aliis Cephisiadae familiaribus egerat, iique responderant, se Callippi verbis nihil moueri: quum animaduertit iam infirmum esse patrem, & agrè in urbem ascendere, & ab oculo destitui: actionem contra eum instituit, non ita me dii ament, de pecunia, sed de damno sibi ab eo dato, qui illam Cephisiadae reddidisset, ab Heracleota Lycone relicta: cum se absque ipso non redditurum promississet. Iudicium adeptus, apud arbitrum actionem sustulit, & ab eo postulauit, vt rem deferret ad Lyfithidem, Isocratis & Apharei sodalem, patris mei familiarem. Quod cum pater fecisset: quandiu is vixit, quamquam isti familiaris esset, Lyfithides non quicquam erga nos delinquere ausus fuit. Et tamen quidã istius familiares ita sunt impudentes, vt testificari ausi fuerint, Callippum patri meo iusiurandum detulisse, sed patrem apud Lyfithidem iurare noluisse: seque vobis persuasuros autument, Lyfithidem Callippi familiarem, non commissurum fuisse, vt patrem meum statim condemnaret, si is ipse sibi fieri iudex noluisse. Me autem vera loqui, istos mentiri, primũ vobis hoc ipsum argumento sit, quod futurum fuisset, vt eum Lyfithides condemnaret, & ego nunc iudicio vnde vi, non pecuniario reus essem. Quod vt cõstet, ego vobis eos qui subinde in congressibus cũ isto, patri adfuerunt, apud Lyfithidem factis, testes producã.

Accusatio- nis confi- ctio, & con- trouersia Lyfithide permiffa.

TESTES.

Eum igitur, quasi tum patri meo iusiurandum detur- lerit, nunc in eum defunctum facile mentiri & familiares suos, falsum in me testimoniũ facile dicturos, producere: tum ex argumentis, tum ex hoc testimonio facile à vobis intelligetur. Me autem pro patre iusiurandum ei dare voluisse, quemadmodũ lex iubet, si quis defunctum accusans, cum hærede agat: nõ videri mihi vel promississe patrem, se isti redditurũ pecuniam à Lycone relictam, vel commendatum istum patri à Lycone. Phormionẽ item affirmasse, rationẽ semetipsum cũ Lycone subduxisse, & in mandatis accepisse, vt Cephisiadae pecuniam redderet sibi ab Archebiade demonstrato: & cũ Callippus primũ ad mensã Lyconẽ obiisse dixisset, & ipse literas videre vellet, nõquãd nõmorũ hospes reliquisset, eas ostẽdiffe

Archebiadẽ τὰ λύκωνι αὐτὸς, καὶ πορευθὲν αὐτὰ, κηφισιάδῃ δόξουσαί τὸ ἀργύριον τὸ κηφισιάδῃ δέξασαι αὐτὸν ἀρχεβιάδῃ ὅτε κἀλλίπῳ ποροῦντι τὸ πορῶτον πορὸς τὴν ἑσπέρην, λέγων, ὅτι τετελευτηκὼς εἶναι λύκων, καὶ αὐτὸς ἀξιότι τὰ γράμματα ἰδεῖν, ἢ πῶς καταλεγομένης εἴη ὁ ἕνος ἀργύριον, ἢ μὲν δέξασθαι ἑαυτὸς, ὅτις

ἔχειν, σὺ ἂν εἰ ἀρα μὴ ἀπέλιπε, λέγει ὅτι ἐγὼ ἀπέλι- πεται, ἀλλ' ἀρὰ ἔλθῃ ὁ κηφισιάδης εἰ δ' ἀρα ἀπέλιπε, λέ- γει ὅτι ἐγὼ μὲν τὸν ἕνον ἔχων, ἢ ἕνον ἐμφανῆ καὶ ἀσπαστὰ γράμματα, ἢ τὸ κηφισιάδῃ κἢ εἰ πῶς ἐπέλεξε ἀπέλεξε πορῶτον ὄντα, ἀφαιρεθῆναι. ἐπειδὴ ὅτι αὐτὸς εἰρησῆ, ἐγὼ φησὶ πατὴρ, ὃ κἀλλίπῳ ποροῦντι μὲν σὺ ἐπέλεξε, καὶ ὅτι ἀνὴρ μανιοῦμεν, εἰ μὴ ἔπειτα μὲν τοῖς ὅπως αὐτὸς πε- ξὼ μὴ χρεῖσθαι εἶ, καὶ ἐπὶ πορῶτον μὴ ἔτι ζῆμιώσομαι, εἰπεῖν μὲν ἐν μοι ταῦτα πορὸς τὸ ἀρχεβιάδῃ καὶ τὸ ἀριστο- νον, καὶ πορὸς αὐτὸν τὸν κηφισιάδῃ, καὶ ἐν ἀφαιρεθῆναι μὲν τοι μὴ θέλωσι ταῦτα ποιεῖν εἰπὸς ἐμῆ αὐτὸς ἢ δὴ δε- λέου αὐτοῖς ἀμέλει, ἐφη, ὅτις, ὃ πασιάν, ἐπεὶ βέλει σὺ, ἀ- ναγκασθὲς αὐτοῖς ταῦτα ποιεῖν, ὃ μὲν ἐν διελεθῆναι, ὃ ἀ- δρες δικασαί, ὅτις μὲν τὰ παρὶ ἐμῆς ἢ τὰ ἀρχεβιά- δῃ, καὶ τὰ κηφισιάδῃ, τοῦτε δὴ δεικτέος, καὶ τούτω χρεῖσθαι μὲν, ταῦτα ὅτις, ὅτις ὡν καὶ μὲν ἢ δὴ ἐν αὐτῷ πεπε- σαί. ὡν ἐγὼ ἢ θέλον τούτω ταύτην ἢ πῶς εἴη μετρίσι πισ- δουσαί, ἢ μὲν ἐγὼ τὸ παρὸς ἀκούειν. ὅτις ὃ ἀξίον ὅτι ἢ μὲν πῶς ἀπέλεξε, ὡς ἀληθῆ λέγων, εἶα ἐπὶ ἀφαιρεθῆναι, ἐπει- δὴ τὸ πορῶτον ἀφαιρεθῆναι τὸ παρὸς τὰ ἀρχεβιάδῃ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς κηφισιάδου ὅτις πεπεσῆς, καὶ ἐφασαν κἀλλί- πῳ ποροῦντι τὸν ἐν ἐγὼ οἷς λέγει ἐπειδὴ ἢ ἢ δὴ τὸ ἀ- δυνάτως ἢ δὴ ἐχρὸν τὸ πατὴρ, καὶ μόρις εἰς ἄστυ αἰσῶναι νοτα, καὶ τὸ ὄρθαλμον αὐτὸ ποροῦντα λαχάνει αὐτὰ δὴ κἢ, εἰ μὴ δὴ ἐχρὸν ἀργύριον, ἀλλὰ ἐλάτῃς, εἰ κα- λίσσας, ἐλάτῃς ἐαυτὸν δόξουσαν κηφισιάδῃ τὸ ἀργύ- ριον, ὃ κατέλιπε λύκων ὃ ἢ ἀφαιρεθῆς παρὸς αὐτὸν, αὐτὸ ὅμοιοι ὄξουσαν μὴ δόξουσαν. λαχὼν ὅτις, ὅτις αὐτὸ δὴ διατηρῆ ἀπέλεξε τὸ γραμματεῖον ποροῦντα ἐπέλεξε ὃ αὐτὸ ἐπέλεξε λυσιδείδῃ, καὶ μὲν ἰσοκράτου, καὶ ἀφαιρεθῆς ἐτάμῳ, γνησίον ὃ τὸ παρὸς, ἐπέλεξε αὐτὸς ὃ τὸ παρὸς, ὃ μὲν χρεῖσθαι ὃ πατὴρ, ὅμως κατὰ οἰκείας ἔχων τῆς οἰ- κείας οἰκείας οὐκ ἐπέλεξε οὐδὲν εἰς ἡμᾶς ὄξουσαν, καὶ τοι οὕτω τῆς ἀειχμῆς εἰσι τῆς οἰκείας τὸ τούτου, ὡς ἐτάμῳ μαρτυρησῆ, ὡς ὃ μὲν κἀλλίπῳ ποροῦντι τὸ παρὸς δόξουσαν ὃ πατὴρ ἐκ ἐπέλεξε ὄμοιοι ποροῦντα λυσι- θείδῃ καὶ οἷον ὃ ἡμᾶς πείσῃ, ὡς ὃ λυσιδείδῃς, οἰκείας μὲν ὡν τὰ κἀλλίπῳ ποροῦντι ὃ δὴ διατῆ, ἀπέλεξε αὐτὸν οὐκ ἀδύς τὸ παρὸς κατὰ διατῆ, δὴ αὐτὸ γὰρ ἐαυτὸν μὴ θέλοντος δικασοῦ γνησίον τὸ παρὸς, ὡς ὃ ἐγὼ αὐτὸ ἀληθῆ λέγων, οἷον καὶ ψεύδον ὃ ποροῦντι μὲν αὐτὸ ὡς τὸ γνησί- ον τεκμήριον, ὃ κατὰ γνησίον αὐτὸ ὃ λυσιδείδῃς, καὶ ὃ ἐγὼ ὄξουσαν αὐτὸν ἐπέλεξε, ἀλλ' ἢ ἀργύριον δὴ ἐν. πορὸς ὃ τούτω ἐγὼ ὡς τὸν παρὸς εἰσῶσθε τὸ παρὸς ἐν τῆς συνόδου τὸ πορὸς τὸν, αὐτὸ τὸ λυσιδείδῃ ἐγὼ γνησίον, μὲν τὸν ποροῦντι. Μαρτυρῆς. Ὅτι μὲν οὐκ ὡς ποροῦντα μὲν εἰς ὄρνον τὸ πατὴρ, τότε, γνησίον ἐπεί- νη τετελευτηκὼς κατὰ ψεύδῃ, ὃ κατ' ἐμοῦ βράδῃς τὰ ψεύδῃ μαρτυροῦντας τοῖς οἰκείοις τοῖς ἐαυτὸν παρὸς τῆς ἐμῆς τῆς τεκμηρίων, καὶ ἐν τῆς μαρτυρίας ταύτης βράδῃ οὐ μὲν εἰδέναι, ὅτι ὃ ἐγὼ ὡς τὸ πατὴρ ἢ θέλοντα αὐτὸν πεί- σιν δόξουσαν, μὲν ὃ νόμος κατέλει, εἰαν τις τεθνεῶν ὃ πῶς κἀλλῶν, δὴ ἀξίον τὰ κἀλλῶν, μὴ δόξουσαν μοι μὴ τε ἐ- μοιοῦσαν τὸν πατὴρ, τούτω δόξουσαν τὸ ἀργύριον, ὃ κατέλιπε λύκων, μὴ τε συσθῆναι αὐτὸν τὸ παρὸς ὡς τὸ λύκωνος, καὶ φορμίων, ἢ μὲν ἀφαιρεθῆναι τὸ ἐναίον

Marginal notes in Greek script, including the name 'Demosthenes' and other commentary.

αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἰδίων αὐτῶν κληρονομήσας... ἡμεῖς δὲ οὐδὲν οὐδέ τι ἀποδοῦναι, οἷον οὐδὲν οὐδέ τι ἀποδοῦναι...

Μαρτυρία. Νόμος.

Φίλοι δὲ ἡμῶν, ὡς ἀδελφοὶ δικασταί, ὡς ἐδὴ ἐρχήτο λυκῶν... ἡμεῖς δὲ οὐδὲν οὐδέ τι ἀποδοῦναι, οἷον οὐδὲν οὐδέ τι ἀποδοῦναι...

Μαρτυρία.

Οὐτά σ' ἔγωγε οἰκέως χροῖον ἔχω, ὡς ἀδελφοὶ δικασταί, ὁ λυκῶν... ἡμεῖς δὲ οὐδὲν οὐδέ τι ἀποδοῦναι, οἷον οὐδὲν οὐδέ τι ἀποδοῦναι...

A quibus iste inspectis, cum vidisset, scriptum esse ut Cephisiadae redderetur, tacitum abiisse, nullam neque controuersiam mouentem, neque quicquam in terdicentem de pecunia, ut constet: harum rerum testimonio utraque & lex recitabuntur.

TESTIMONIVM. LEX.

Vobis porrò ostendam, Iudices, Lyconem Callippo non esse usum. Arbitror enim id quoque contra istius insolentiam mihi aliquid commodaturum, pecuniam illam à Lycone sibi dono datam esse asserentis. Is enim quadraginta minis nauticæ pecuniæ in Thraciam Megaclydi Eleusinio & Thrasyllo fratri eius mutuo datis, cum eò nauigandi consilium illi mutassent, & periculum adire nollent: conquestus de Megaclyde nescio quid propter vsuras, ut deceptus, discordabat cum eo, & litigabat, mutuum recepturus. Cum autem de tanta pecunia multum & saepe laboraretur: Callippum sibi Lycon nunquam vsquam aduocauit, sed Archebiadem, & Archebiades fuit. Ac me vera dicere ut constet, vobis ipsi Megaclydem testem producam.

TESTIMONIVM.

Ad eò familiariter, Iudices, Lycon Callippo est usus, ut eum neque ad res suas accerferet, neque apud eum vnquam diuerteret, atque istud solum familiares istius testificari ausi non fuerunt, diuersatum apud istum esse illum: satis gnari, se statim per seruorum quaestiones conuictum iri, si quid tale mentirentur. Dicam autem vobis etiam argumentum tantum, ut ex eo, mea quidem opinione, perspecturi sitis, istum menditum esse omnia. Lyconi, Iudices, etiam istum quoque complecteretur, & familiaris eius esset, ut iste asserit, eique si quid sibi accidisset, nummos dono dare vellet, nunquid eos commodius fuisset, rectà apud Callippum relinquere, quos incolumis reuerfus rectè & iustè recepturus esset ab eo, ut & amico & procuratore suo: si quid ipsi accidisset, statim ei datos maluisset, quàm in mensa relinquere? Ego quidem illud & iustius & magnificentius existimo. Nam eum nihil horum fecisse constat, (proinde & hæc vobis argumenta sint) sed Cephisiadae & inscripsisse, & reddi iussisse. Illud etiam considerate, Iudices, Callippum fuisse ciuem nostrum, iis pollentem opibus, ut vtrunque & malè & bene facere posset: Cephisiadem autem & inquilinum, & inopè. Quare patet minimè contra ius & æquum illi fauere, quàm isti præstare quod æquum esset, maluisset. At hercule dicet fortasse, patrem meum priuatim aliquid de argento emolumenti percepisse, propter eaque animo in illum quàm in se fuisse propensiorè: Itane verò primùm à quo duplo maiore quàm id lucellum esset, affici damno posset, ei faciebat iniuriam? Deinde in eo sordidus, & turpis lucri cupidus erat: in tributis, & muneribus publicis, & largitionibus non item? cum hospiti nemini faceret iniuriam, Callippo faceret? cum ei, ut ait, iurandum detulerit tanquam bono viro, & nullum diuturo mendacium: nunc tanquam de improbo & posita internertente verba facit? Nonne verò cum nec iurare vellet, ut iste dicit, neque pecuniam redderet, statim damnatus esset? Cui verisimilia fiant ista, Iudices? Ego quidem nemini opinor. Itane Archebiades eò venit improbitatis, ut in Callippum & popularem suum, & in republica versantem, & non priuatum hominem, testimonium dicat?

Coniectura: Lycon non vincit familiaritate Callippi nihil ei legit.

Pastioni nihil fuisse lucri à Lygonis pecunia.

& nos verum loqui asserat, istum autem mentiri? praesertim cum sciat, si iste falli testimonij reum facere, & nihil aliud nisi sacramento adigere voluerit, necesse sibi fore id dare iusiurandum quod iste iussit. Deinde ut Cephisiades nummos habeat, homo inquilinus, aut Phormio: quem iste aliquid de summa delevisse dicit: vobis persuadebitur, peieraturum Archebiadem? Minimè id quidem consentaneum est. Iudices. Neque enim vllius improbitatis eodem nandus est vel Archebiades, vel parens noster. Multis enim experimentis edocti estis, eum laudis & gloriae fuisse appetentiorum, quam ut aliquid improbum & flagitiosum studio sibi haberet: neque erga Callippum ita affectum, ut eum vlla per contemptum iniuria affecisset. neque enim tam tenues eius opus mihi esse videntur, ut facile contemni possit: qui tantum valet, ut anno superiore hac actione contra me instituta, cum à me postulasset, ut arbitrium Lyfithidae deferrem: ego, quanquam contemptus ab eo, in ea re mihi rectè coluverim. Ex legum enim praescripto arbitrium detuli, & retuli ad magistratum. Iste verò arbitro legum autoritate designato persuasit, ut iniuratus arbitraretur: me testificatè, ut ex praescripto legum iuratus pronunciaret. Id autem Callippus in eo spectavit, ut apud vos dicere posset, etiam Lyfithidem, virum bonum & honestum de causa pronunciaffe. Lyfithides enim, iudices, dum pater vivebat, & sine iureiurando, & cum iureiurando illum fortasse non offendisset, quem magnificiebat. Me verò, sine iureiurando parui faciebat. Cum iureiurando autem fortasse non offendisset, suapte causa. Quapropter iniuratus pronunciauit. Haec etiam verè à me dici, è testibus qui interfuerunt, cognoscetis.

TESTES.

Quid igitur contra & leges, & aequitatem perficere Callippus possit, iudices, è testimonio auditis. Oro autem vos & mea, & patris causa, uti memineritis, me vobis omnium eorum quae dixi, & testes, & argumenta, & leges & probationes exhibuisse: & ostendisse, istum, cum ei liceret, si quid iuris in eam pecuniam haberet, à Cephisiade petere, qui se & recepisse illà, & habere fatetur (praesertim satisfactioe à nobis nihilominus accepta) non tamen petere, quamuis sciat non penes nos esse nummos: meque absoluatis. Quod si feceritis: primum iuste ex legum autoritate pronunciat: deinde ut & vestra & patris mei dignitas postulat. Nam ego vobis omnes meas fortunas cedere malle, quam per iniuriam & calumniam quicquam dependere.

ARGUMENTVM ORATIONIS

Aduersus Nicostratum, de Arethusij mancipiis.

A Pollodorus Arethusium falsè renunciationis reum fecit, & peregit. Qui cum talentum aetario deberet, idque soluere non posset, propterea que bona eius publicata essent: describit Apollodorus seruos, ut qui Arethusij essent. Hos Nicostratus suos, & ad illum nihil attinètes sibi vendicat. Quia verò causa odiosa est: commemorat orator quanta perpessus ab Arethusio sit Apollodorus: ut non malignitate naturæ, sed propter vltionem iniuriarum hæc agere videatur.

A καὶ φησὶν ἡμεῖς μὲν ἀληθεῖ λέγειν, τὸν δὲ ψεύδειναι: καὶ τὰ αὐτὰ εἰδῶς, ὅτι αὐτὸς βέλῃ ὅπως κήληται αὐτῷ τῷ ψεύδῳ μὲν τυχεῖν, καὶ ἄλλο μὲν ποιεῖται ἢ ἐξορκώσται ἀνάγκη αὐτῷ εἶναι πῖσιν ὀπιθεῖναι, καὶ αὐτὸς καλῶς οἶδεν. ἔπειτα ἵνα ὁ κηφισιάδης ἔχη τὸ ἀργύριον, ἀιθερος μίτοκος, ἢ φορμίων, ὃν φησὶν ὀπιθιφέναι τὸ οἶδεν τὰ ἀργυρίου, πεισθῆσεσθε ὑμεῖς ὡς ὀπιθιφέναι ὁ ἀρχεβιάδης ἐκ ἐκ τῆς εἰκότων, ὡς ἀδρες δικασταί. οὐ γὰρ ἄξιον ἔτε ἀρχεβιάδου κακίαν ἐδεμίαν καταγνώσκειν, οὐτε τὸ παρὸς τὸ ἡμετέρου. πολλὰ γὰρ αὐτὸ φιλόπρον ἴτε μάλλον ὄντα, ἢ κακίον πῆ ἀίχρον ὅτι τὸ δύναντα καὶ πρὸς κάλλιπον οὐκ οὐτως ἔχοντα, ὡς καταφρονήσαντα τοῦτου ἀδικήσται αὐτῷ πῶτον. καὶ οὐτὸ μοι δοκεῖ διυλάσθαι, ὡς δικαταφρονήσας εἶναι. ὅς οὐτως ἐρρωμένους ἔστιν, ὡς πέρυσί μοι λαχὼν τὴν δίκην ταυτηνὴν καὶ πρὸς καλεσάμενος, τῷ λυσισίδῃ ἢ ὀπιθῆναι ἐγὼ μὲν καὶ πρὸς καταπεφρονημένους ὑπὸ αὐτῷ, τὸ γὰρ ὁδοῦτος ἐβουλόσασίμην. καὶ τοῖς νόμοις γὰρ ἐπέφρασα, καὶ ἀπλῶς καὶ πρὸς τὴν ἀρχίμην. οἶδεν ὅτι τὸν καὶ τοῖς νόμοις ἀπενλωγμένον διατητῶ ἔπεισεν ἀνώμοτον διατησται ἐμοῦ δξαμαρτυραμῆου καὶ τοῖς νόμοις ὁμόσωντα διατήσαν ἵνα αὐτῷ ἢ πρὸς ὑμῶς λέγειν, ὅτι λυσισίδης αὐτὸν καλῶς κάγαθὸς ἔγνω πρὸς αὐτῷ. λυσισίδης γὰρ, ὡς ἀδρες δικασταί, ἔως μὲν ὁ πατὴρ ἔζη, καὶ αὐτὸς ἔρκου καὶ μὴ ὄρκου ἴσως αὐτὸν ἠδίκησεν ἐκείνον. ἐμελε γὰρ αὐτῷ ἐκείνου ἐμὲ ἢ αὐτὸ μὲν ὄρκου, ἐδὲν αὐτῷ ἐμελε μὴ ὄρκου ἴσως αὐτὸν ἠδίκησε δξα τὸ αὐτῷ ἴδιον. διόπερ ἀνώμοτος ἀπεφηνάτο. ὡς ὁ ἀληθεῖ λέγω, καὶ τούτων ὑμῖν τὰς ἀδικημάτων μὲν τυρας παρέξομαι.

Μάρτυρες.

Οπ μὲν οὐδὲ καὶ τῶν νόμοις καὶ τῶν δίκων δύνανται δξα πρὸς τὸν κάλλιπον, ὡς ἀδρες δικασταί, τῆς μαρτυρίας ἀκηκόατε. δεόμεναι ἢ ὑμῶν, αὐτὸς τὸ ἐκείνου τὸ καὶ ἑαυτῶν τὸ παρὸς ἀγαμνησθέντες ὅτι πάντων μὲν ὑμῶν, καὶ μαρτυρας, καὶ τεκμήρια, καὶ νόμοις, καὶ πῖσιν παρεχόμεναι, ὡς ἐφρησα. τούτῳ δὲ ὀπιθιφέναι, ὅτι δξα, εἰ πρὸς αὐτῷ πρὸς τὸ ἀργυρίου, ὅτι τὸν κηφισιάδην βελήσεν, τὸν ὁμολογοῦντα κηκομιάδῃ καὶ ἔχειν τὸ ἀργύριον, καὶ ταῦτα μὲν ἢ τὸν τὰ πῖσιν παρὸς ἡμῶν λαβόντα, οὐκ ἔρχεται, εἰδῶς ὅτι οὐκ ἔστι παρὸς ἡμῶν τὸ ἀργύριον δεόμεναι δὴ ὑμῶν ὅσοι κηφισιάδῃ μου καὶ ταῦτα ποιῶντες, πρὸς τὸν μὲν τὰ δξα καὶ καὶ τοῖς νόμοις ἔσεσθε ἐφρησώμεναι ἔπειτα ἀξία μὲν ὑμῶν αὐτῷ, ἀξία ἢ τὸ παρὸς τὸ ἐμοῦ ὡς ἐγὼ ὑμῶς αὐτὸ δεξαίμεναι ἀπαντα τὰ ἐμαυτῷ λαβόντα μάλλον, ἢ ἀδικῶς π συνοφανίεμνος ἀποπίσται.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΝ ΠΡὸς τὸν ἀρεθουσίου ἀδραπόδων λόγῳ.

A Πολλὸς δξα καὶ ἀμύθητος ἀδικησίας ἀρεθουσίον εἶλεν, ὁφειλοντος γὰρ τὸ ἀρεθουσίον τάλαντον τῆς πόλεως, καὶ ἀποδοῦναι μὴ δύνανθέντος, καὶ δξα τὰ τοῖς ἐπὶ τὴν πόλιν ἀποχρησάμενους αὐτῶν τὸ οὐσίαις, ἀποχρησάμενος ὁ ἀπολλόδωρος οἰκίας, ἢ ὡς οὐτὸ ἀρεθουσίον νικοςτρατῶν ἢ ἀντιποιεῖται ὡς ἴδιον, καὶ ἐκείνου πρὸς τὸν αὐτῷ, ἐπὶ τὸ πρὸς γὰρ μαρτυρεῖν, δξα τὸ τοῖς ὀπιθιφέναι πηλίκα, πέπνυθεν ἀπολλόδωρος ὑπὸ ἀρεθουσίον ἵνα δύνῃ μὴ φέρειν πονηρῶς ὡς ταῦτα πρὸς τὴν ἀδικήσεν, ἀλλὰ ἀμυθώμενος τῶν ἀδικημάτων.